U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Statutární město Jihlava,** se sídlem Masarykovo nám. 1, Jihlava, proti žalovanému: **Magistrát města Jihlavy,** se sídlem Masarykovo nám. 1, Jihlava, ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti podané JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Bubeníčkova 502/42, Brno, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 5. 2016, č. j. 62 A 47/2016 – 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 8. 6. 2016 se stěžovatel domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta žaloba žalobce ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného.

[2] K podané kasační stížnosti doložil plnou moc, kterou žalobce zmocnil stěžovatele „v plném rozsahu při uplatňování nároků a žalob na určení obsahu dohod vlastníků provozně souvisejících vodovodů a kanalizací žalobce se Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko a ve všech řízeních souvisejících“.

[3] K dotazu Nejvyššího správního soudu žalobce uvedl, že přiloženou plnou moc skutečně stěžovateli udělil, ten ovšem toto zmocnění překročil, když podal žalobu proti žalovanému. Stěžovatele vyzval, aby vzal kasační stížnost zpět, jelikož i zde překročil své oprávnění a jednal tak v rozporu s § 16 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Navrhl odmítnout kasační stížnost jako podanou subjektem, který k tomu nemá oprávnění.

[4] Podle § 102, věty první, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), [k]*asační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí.*

[5] Podle § 33 odst. 1 s. ř. s. [ú]*častníky jsou navrhovatel (žalobce) a odpůrce (žalovaný) nebo ti, o nichž to stanoví tento zákon; odpůrcem (žalovaným) je ten, o němž to stanoví zákon.*

Podle § 69 s. ř. s. [ž]*alovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.*

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. [n]*estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.*

[7] To, že k zastupování v řízení není stěžovatel oprávněn, vyplynulo již z řízení před krajským soudem, v rámci kterého se žalobce vyjádřil obdobně jako k podané kasační stížnosti, což bylo právě důvodem odmítnutí žaloby. Z vyjádření žalobce v řízení před krajským soudem, stejně jako před Nejvyšším správním soudem, zcela jasně plyne, že stěžovatel nebyl oprávněn k podání kasační stížnosti jménem žalobce na základě udělené plné moci. Kasační stížnost tedy podal sám za sebe a nikoliv za žalobce. Nelze ho proto považovat za osobu oprávněnou k podání kasační stížnosti podle § 102 s. ř. s., a proto soud jeho kasační stížnost odmítl dle citovaného § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] S ohledem na výše uvedené nebylo možné přihlížet ke zpětvzetí kasační stížnosti, které stěžovatel neučinil za sebe, ale jménem žalobce, k čemuž nebyl oprávněn, neboť vystavená plná moc ho k činění úkonů v tomto řízení neopravňovala.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu